

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt IIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

expeditionis, quæ illi in hostes crebra fuit, permittuntur. Pius tamen priusquam Vrbe excederet, beatissimum Andree caput allatum, summa excepit veneratione: quod Thomas Palæologus vir nobilis aduexit, cum timeret, nè in manus impiorum hostium perueniret. Pius summa deuotione exceptum, cum flens flenti traderet, in Urbem vexit: insigniuitque locum ad pontem Miluium, vbi tradebatur: in quo idem pontifex suaui oratione in laudem apostoli habita, quæ extat, plena venerationis & honoris obsequia illi impendit, reconducens honorificè in templo diui Petri, in capella Gregorij, quæ est intrantibus laua, vbi Pius ipse requiescit.

CAPVT IIII.

Bernhardus dux Luneburgensis, Friderici religiosi principis filius, quem pater volentem de administratione ecclesiæ Hildesemensis, cui per annos sex præfuit, transtulit, data illi coniuge filia Ottonis comitis de Scoenborg, ad regimen ducatus, patre cedente, peruenit. Vacabat pater extruendo fratribus Minoribus de obseruantia Tzellis monasterio: ibique in exercitijs deuotionis suæ gauisus, consenescere meditabatur: Sed Deo aliter visum. Nam Bernhardus, quem diximus, filius eius, accepta vxore, non diu permansit in humanis: fraterque Bernhardi adolescens egregius Otto, ad regimen, patre iubente, peruenit. Is accepta vxore filia comitis de Nassow, ex ea filium reliquit Henricum, qui hodiè ducatu præest. Prima Ottonis arma in militares terræ suæ, qui per contemptum patris eius Friderici mansueti principis, intumescere: Nam in iumentis suis sublimiores, & in omni apparatu cultiores incedebant. Unde factum est, vt qui patrem contempsissent, Bernhardum

H h 2 non

non diu praesidentem habuissent, huius quoque adolescentiam Ottonis leuius spenderent. Sed animosus iuuenis, non passus contemni, bellum excitauit in eos. Integre erant militarium familia, quae se duci opponerent. Sehlenborg & Bertenslen, capita fuere: quibus affines & cognati non desuere. Dux autem, copiis comparatis, duxit in eos: Non ausi in aciem prodire, latitabant in suis diuerticulis: Ipse autem terram & pradia peruadens, ferro & igne vastabat: ingressus terram palustrem opulentam, ubi nemo meminerat hostile aliquid intentatum, perfecit, ut primi ipsi ad petendam gratiam & finem bello proflirent. Magnificatus est princeps egregius & honoratus inter omnes, cum equitatem coleret, latrocinij terram suam purgaret. Sed inuida fata tulerunt illum ante dierum suorum dimidium: Et coactus est pater grandaeus post duos filios, quos praemisit, dimissa quiete, quam ambiërat, pro paruulo nepote gubernacula resumere: quae etiam tenebat in fine usque vitae suae. Iohannes interim dux inferioris Saxoniae, Bernhardi filius, per haec tempora accepta vxore de domo Brandenburgensi, filia Friderici senioris principis electoris, affinitatem inijt, quae speraret ad honorem quo depulsus erat aliquando redire: nam superioris Saxoniae principes ipsi Misnenses marchiones, cum ex Sigismundo Imperatore auunculo suo, ducatum cum electura dignitate suscepissent: non sunt passi vel titulum renouare apud veram lineam ducum Saxoniae: quanuis Karolus IIII. Sigismundi pater, eam fecerit etiam inter tum dissidentes principes concordiam, ut alternis vicibus ad electionem vtriusque vocarentur: Sed id, ut dixi, vel ignorare, vel abolere alij volebant. Per hunc verò socerum suum, in spem venerat Iohannes, ad ea quae iustitia sua de-

deposcit, aliquandò redire. Sponsam illi inuexit Henricus dux Magnopolensis, qui amitam sponsa teneret coniugem, Friderici marchionis sororem: Aderant multi ex Marchia procures: Felix hoc coniugium multiplici prole viriusq; sexus, quorum maior pars etiam nunc extant.

CAPVT V.

Iohannes Monasteriensis episcopus, dux Bauariae, hoc tempore translatus est in ecclesiam Magdeburgensem, postulatus à capitulo, vir religionis amans, succedens Friderico, eiusdem obseruantissimo. Erat is Fridericus comes de Bichelinge, qui cum in curia versaretur Guntheri praedecessoris sui in seculari habitu, videbatur de foris vanitatibus seculi deditus, comam nutriens, quae colla crispans flagellaret, venationibus & secularibus rebus non abstinens. Sed nouerat Guntherus cor eius rectum ad Deum: vnde factum est, ut cum Guntherus in extremis ageret, adessentque illi, qui familiarius eum ex canonicis & militaribus diligerent, venerenturque: ortusque sermo est, quis ecclesiam post illū susciperet tuereturq;: hoc ille cum audisset, Sumite, inquit, si me consulitis, Fridericum de Bichelinge, non hoc intus agentem quod praefert in oculis omnium. Ille obdormiuit: Canonici sequuti consilium archiepiscopi sui, elegerunt Fridericum, tenuiter quidem literis instructum, sed religionis plenum: Fouebat in theologia magistrum Henricum Token Bremensem: qui & necessarijs literis instruxit, & omnium religionis consilio formauit: Omnia suae diocesis monasteria ille aggredditur reformare, & in maiore parte profecit, optimum relinquens apud omnes testimonium. Huic succedens Iohannes, non minor erat in feruore religionis: Quae agenda reliquit praecessor suus, ille impleuit, prin-